

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. D.**, IČO : X., zastúpeného Advokátskou kanceláriou U., proti žalovanému **J. K.**, o zaplatenie **23 710,29 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 16 C 28/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2009, sp.zn. 15 Co 75/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 22. januára 2009, č.k. 16 C 28/2008-82 konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 19, § 104 ods. 1 a § 107 ods. 1 O.s.p. tým, že žalovaný v priebehu konania dňa 6. októbra 2006 zomrel, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania a teda ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto konanie vo veci zastavil. Podľa názoru súdu v danom prípade práva a povinnosti neprechádzajú v dôsledku smrti žalovaného, teda ich nositeľa, na iný subjekt, ale bez ďalšieho zanikajú, nakoľko sa jedná o práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o vykonaní exekúcie, ktorá smrťou súdneho exekútora zanikla.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. marca 2009, sp.zn. 15 Co 75/2009 odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 13. februára 2009, 15-dňová lehota na podanie odvolania začala

plynúť 14. februára 2009 a posledným dňom lehoty bol 2. marec 2009. Keďže odvolanie bolo podané až dňa 4. marca 2009, bolo podané po lehote. Navyiac podľa dátumu uvedeného na odvolaní, bolo toto vyhotovené taktiež po lehote.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa, zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom prvostupňového súdu, ktorý konanie zastavil, hoci na to neboli splnené podmienky, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Rozhodnutia oboch súdov považoval za nesprávne a zmätočné. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade práva a povinnosti neprechádzajú v dôsledku smrti žalovaného, teda ich nositeľa, na iný subjekt, ale bez ďalšieho zanikajú. Mal za to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keď potom, čo podľa § 107 ods. 1 O.s.p. konanie prerušil, nepostupoval podľa § 107 ods. 3 O.s.p. a nepokračoval s dedičmi žalovaného, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Podľa názoru žalobcu má predmetné konanie jednoznačne majetkový charakter. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej

forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Žalobcom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj vydanie uznesenia o odmietnutí odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v prípade, že podmienky pre takýto procesný postup súdu neboli splnené (porovnaj napr. R 23/1994).

V prejednávanej veci dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádzal z ustanovenia 204 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odvolanie sa podáva do pätnástich dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Ide zároveň o lehotu procesnú, čo znamená, že stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo je odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (57 ods. 3 O.s.p.) Do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, kedy došlo k doručeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa účastníkovi konania.

Odvolací súd v predmetnej veci správne posúdil zmeškanie zákonnej lehoty na podanie odvolania žalobcu proti uzneseniu prvostupňového súdu, a dôvodne ako oneskorené toto odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Túto skutočnosť dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku ani nenamietal.

V tomto smere dovolací súd poukazuje na hore citované ustanovenie § 236 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolateľ však podľa obsahu dovolania napáda správnosť uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie vo veci zastavené. Predmetom prieskumu dovolacím súdom môže byť však iba napadnuté uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu jeho podania po zákonnej lehote. Pre vydanie tohto uznesenia odvolacieho súdu boli splnené zákonné procesné podmienky a preto odvolací súd svojím postupom nezaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. f O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2011

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová